Publikum som drama

Læs et eventyr, og lad lejrdeltagerne opføre spillet imens.

Der var engang for længe siden, ja så længe siden, at ikke engang underhylerne var opfundet.
Der var der en ung smuk prins. En smuk prins er svær at finde, så vi tager (navn). Han boede langt ude på landet i et gammelt slot, hvor spøgelserne (nogle bliver spøgelser) var aktive, ja til tider meget højtlarmende.
Ved slottet var der en sø, hvor prinser ofte drømmende sad og hørte på frøernes kvækken (nogle bliver frøer).
Til tider gik prinsen rundt om søen. Han gik i gruset med rynket pande og spids mund. Op til 50 gange kunne han gå rundt, mens frøerne kvækkede og spøgelserne larmede - drømmende om den pige han ønskede at gifte sig med som han bare ikke lige havde fundet endnu.
Pludselig standsede han brat med rædsel i ansigtet. Hvad var det, han hørte? Var det et spøgelse? Han lyttede og lyttede - nu kom der noget til syne... nej, det var bare hans gamle, gråhårede far, der kom gående med stok og langsomme skridt (en bliver hans far). Den unge prins beklagede grædende sin nød til kongen uanfægtet af både spøgelser og frøer.
Kongen lyste op - han havde fået en lys ide'. Han hviskede den til prinsen, for frøerne og spøgelserne måtte ikke høre den.
Prinsen lyste også op. Ideen var brandgod... og nu skal I bare høre, hvordan det gik for sig. I løbet af natten havde kongens tjenere nemlig spadseret rundt og inviteret hele landets smukkeste piger til slottet ... pigerne: (navne), og .
De skulle nu stå deres prøve, om de kunne pleje prinsen omhyggeligt. Derfor fik de hver et tørklæde for deres, ja egentlig smukke øjne... alt imens spadserede kongen og prinsen deres morgentur rundt om søen, hvor man svagt kunne høre frøerne og spøgelserne.
Herefter besteg prinsen tronen, og den gamle far, kongen stillede sig bagved. De skulle nu igennem 3 prøver:
1. prøve ... børste tænder
2. prøve ... vaske ham
3. prøve ... made ham

Efter en lang dags afprøvning af pigerne så prinsen og kongen frygtelig kede ud af det, for de måtte indse, at ingen piger i hele landet var gode nok til prinsen, og alle piger blev straks sendt bort. De gik bort - grædende og meget skamfulde over ikke at kunne slå til!
Prinsen var rigtig ked af det, så han gik langsomt og med hængende hoved ned til søen, hvor frøerne og spøgelserne var i fuld gang. Han satte sig stille ned og lagde sagte sin hånd på en lille frøs hoved... og vips forvandlede frøen sig til en smuk og dejlig prinsesse, nemlig (navn). Prinsen tog prinsessen i hånden - nu havde han fundet den rette ... det føltes som en drøm - et skuespil, tænkte prinsen... og det var det også!
Lige pludselig så han, at han stod på en scene på (stedet) med (Pigens navn) i hånden .....pinligt!!!!!